

ՏԵՐՈՒՆԻ**ՀԱՆԳԻՍՏ**

**Տ. ԲԱՐՍԵՎ ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԳԱԼԷՄՏԷՐԵԱՆԻ
(1954-2026)**

Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութիւնը վիշտն ունեցաւ կորսնցնելու իր սիրեցեալ միաբաններէն՝ Տ. Բարսեղ Ծայրագոյն Վարդապետ Գալէմտէրեանը, որ տեղի ունեցաւ Զորեքշաբթի, 25 Փետրուար, 2026-ին, Երուսաղէմի Ֆրանսական հիւանդանոցին մէջ, 72 տարեկան հասակին:

Լուսահոգի Հայր Սուրբը Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարի նուիրեալ, սրտացաւ եւ արթուն պահակն էր, ով 46 տարի, մինչ իր մահը, Մայր Տաճարի Աւագ Լուսարարն էր:

Հանգուցեալ Տ. Բարսեղ Ծայրագոյն Վարդապետ Գալէմտէրեանի վախճանը մեծ կորուստ է Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան եւ Առաքելական մեր Սուրբ Աթոռոյ համար:

Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազան Հայրը եւ ողջ Միաբանութիւնը կը սգան Հայր Սուրբի մահը եւ կ'աղօթեն անոր բարի հոգւոյ լուսաւորութեան եւ երկինքի արքայութեան արժանանալու համար:

«Յիշեսցէ Տէր զհոգի ծառային Իւրոյ եւ հանգուցէ զնա ի լոյս երեսաց Աստուածութեան Իւրոյ. ամէն»:

ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Տ. ԲԱՐՍԵՎ ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԳԱԼԷՄՏԷՐԵԱՆԻ

Աւագանի անունով Սերոբ, ծնած է 15 Օգոստոս, 1954-ին Ճըսըր Շուղուր (Սուրիա): Զաւակն է Գէորգ եւ Նուրիձա Գալէմտէրեաններու:

Սկզբնական կրթութիւնը ստացած է Քեսապի Գալատուրանի Ազգային Վարժարանի նախակրթարանը:

1965-ին ընդունուած է որպէս ուսանող Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց Վարժարան:

1968-ի Յուլիս 26-ին, ստացած է Դպրութեան շորս աստիճանները՝ ձեռամբ Տ. Հայրիկ Արք. Ասլանեանի:

1974-ին աւարտած է Ժառանգաւորաց Վարժարանը, իսկ յաջորդ տարուան Յունիս 28-ին սարկաւագ ձեռնադրուած է՝ ձեռամբ Տ. Շահէ Արք. Աճէմեանի:

1977-ին կաւարտէ Ընծայարանի բաժինը, եւ նոյն տարին՝ Մայիս 29-ին, ձեռամբ երջանկայիշատակ Տ. Եղիշէ Պատրիարք Տէրտէրեանի կը ձեռնադրուի կուսակրօն եկեղեցական՝ վերակոչուելով Տ. Բարսեղ Աբեղայ:

1978-1980 թթ. եղած է Եղիշէ Պատրիարք Տէրտէրեանի գաւազանակիր:

1978-1991 թթ. դասաւանդած է Ժառանգաւորաց եւ Սբ. Թարգմանչաց վարժարաններուն մէջ՝ իբրեւ հայերէնի, հայոց պատմութեան, կրօնի եւ աշխարհագրութեան ուսուցիչ:

1979-1980 թթ. վարած է Սուրբ Աթոռոյս մատակարարի պաշտօնը:

1980-2026 թթ. Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարի աւագ լուսարարն էր:

1981-2026 թթ. Գանձատան յանձնախումբի անդամ էր:

1983 Մայիս 28-ին, ձեռամբ Տ. Եղիշէ Պատրիարք Տէրտէրեանի, ստացած է վարդապետական շորս աստիճաններ եւ լանջախաչ կրելու իրաւունք:

1991 Յունուար 11-ին, երջանկայիշատակ Տ. Թորգոմ Պատրիարք Մանուկեանի կողմէ ստացած է ծաղկեայ փիլոն կրելու իրաւունք:

1995-ին մասնակցած է Ազգային եկեղեցական ժողովին՝ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս ընտրելու առիթով:

2020-ի Սեպտեմբեր 26-ին, ստացած է ծայրագոյն վարդապետութեան աստիճան՝ ձեռամբ Տ. Նուրհան Պատրիարք Մանուկեանի:

Տարբեր տարիներուն Ս. Աթոռոյս Միաբանական ընդհանուր ժողովին կողմէ ընտրուած է նոյն ժողովի ատենադպիր, ապա ատենապետ, ինչպէս նաեւ Ս. Աթոռոյս Տնօրէն ժողովի անդամ:

Հեղինակ է երկու աշխատութիւններու՝ «Հայոց Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարը – Երուսաղէմ» (հայերէն-անգլերէն), հրատարակուած՝ 2007-ին, եւ «Յիշատակարանք սպասուց Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարի», հրատարակուած՝ 2008-ին:

Նկատի առնելով Սուրբ Երկրին մէջ տիրող պատերազմական իրավիճակը՝ լուսահոգի Բարսեղ Ծայրագոյն Վարդապետ Գալէմտէրեանի մարմինը Մայր Տաճար փոխադրուեցաւ 3 Մարտ, 2026-ին, առաւօտեան ժամը 7:30-ին:

Մայր Տաճարի արտաքին գաւիթին մէջ Աւետարանի ընթերցումէն ետք, շարականներու երգեցողութեամբ դագաղը զետեղուեցաւ Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարի ատենանին մէջ: Ապա կատարուեցաւ Առաւօտեան ժամերգութիւն եւ Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանին վրայ հանգստեան Սուրբ Պատարագ մատուցեց Գերաշնորհ Տ. Թէոդորոս Եպս. Զաքարեան:

«Ողջոյն»-էն առաջ դագաղը բեմ հանուեցաւ, ուր Սուրբ Աթոռոյս Լուսարարապետ Գերաշնորհ Տ. Սեւան Արք. Ղարիպեան Սրբազան Հայրը, առընթերակայութեամբ Հոգեշնորհ Տ. Ներսէս Վրդ. Ալոյեանի եւ Տ. Աղան Վրդ. Գոգչեանի կատարեց հանգուցեալ Տ. Բարսեղ Մ. Վրդ. Գալէմտէրեանի «Վերջին Օծումը», ապա դամբանականը խօսեցաւ

պատարագիչ՝ Գերաշնորհ Տ. Թէոդորոս Եպս. Զաքարեան՝ դրուատելով 45 եւ ւելի տարիներու եկեղեցասէր, նուիրեալ գործունէութիւնը հանգուցեալին, որմէ ետք նախ Միաբանութիւնը եւ ապա ժողովուրդը մօտեցան աջը առնելու հանգուցեալին:

Ժամը 10:30-ին Մայր Տաճարին մէջ կատարուած հանգստեան կարգէն ետք հանգուցեալին մարմինը փոխադրուեցաւ Սուրբ Փրկչայ վանք՝ իր յաւիտենական կայքին:

Յուղարկաւորութեան արարողութեան նախագահեց Լուսարարապետ՝ Գերաշնորհ Տ. Սեւան Արք. Ղարիպեան: Հայր Սուրբին մարմինը ամփոփուեցաւ Սուրբ Փրկչի Միաբանական գերեզմանատան մէջ:

Իր մահով՝ Պատրիարքութիւնը կորսնցուց իր պարտականութեանց գիտակից, նըւիրեալ ու ծառայասէր եկեղեցականը:

Բոլորով սրտիւ կ'աղօթենք հանգուցեալ Հայր Սուրբի հոգիին համար, թող Երկնաւոր Հայրը, իր լոյսերուն մէջ հանգչեցնէ անոր բարի հոգին եւ Սուրբ Հոգիի մխիթարութիւնը պարգեւէ Միաբանութեանս անդամներուն եւ անոր անմիջական հարազատներուն եւ ընտանեկան պարագաներուն:

ԳԵՐԱՇՆՈՐՀ Տ. ԹԷՈՂՈՐՈՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԶԱՔԱՐԵԱՆԻ ԿՈՂՄԷ ԽՕՍՈՒԱԾ ԳԱՄԲԱՆԱԿԱՆԸ Ի Ս. ՅԱԿՈՔ

«Ազնիւ, ծառայ բարի եւ հաւատարիմ, որովհետեւ ի սակաւող հաւատարիմ ես, ի վերայ բազմաց կացուցից գրեզ. մտտ յորսխոյթիւն Տեառն Քո»:

Միրելիներ, այսօր մենք համախմբուած ենք սրտերու խոր ցաւով, բայց նաեւ լուռ երախտագիտութեամբ՝ յիշելու, հոգեւոր խոնարհումով հրաժեշտ տալու եւ յուղարկաւորելու մեր սիրելի հոգեւոր եղբայրը եւ Սուրբ Աթոռոյս երկարամեայ, նուիրեալ, ծառայասէր, նախանձախնդիր եւ ազնիւ հոգեւորականի՝ Տ. Բարսեղ Մ. Վրդ. Գալէմտէրեանը:

Հոգեւորականի յուղարկաւորութիւնը կ'ուղեկցուի Սուրբ Պատարագի խորհրդով եւ Սուրբ Միւռոնի վերջին օծումով: Մեր հաւատքի հայր՝ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ, կ'ըսէ. «Հանգուցեալի համար Սուրբ Պատարագը նման է սրատես եւ բարձրաթոխ շարժուի, որը կը յափշտակէ հոգին շարի ձեռքէն եւ կը վերաբերէ Աստուծոյ Սուրբ Աթոռին»:

Այս հաւատքով եւ այս աղօթքով կը մատուցենք այսօրուան Սուրբ Պատարագը:

Քրիստոնէական հաւատքը մեզ կը սորվեցնէ, թէ մահը վերջ չէ. անիկա դուռ մըն է դէպի յաւիտենութիւն: Մենք կը հաւատանք, որ այն Տէրը, որուն Հայր Բարսեղ ծառայեց ամբողջ հոգիով եւ սրտով, այժմ զինք կ'ընդունի իր խաղաղութեան մէջ՝ ըսելով. «Ազնիւ, բարի եւ հաւատարիմ ծառայ, մտիր քու Տիրոջ ուրախութեան մէջ»:

Այս խօսքերը այսօր կը հնչեն ոչ միայն որպէս աւետիս, այլեւ որպէս մխիթարութիւն՝ վստահեցնելով մեզ, որ հաւատարիմ ծառայութիւնը երբեք անպտուղ չի մնար Աստուծոյ առջեւ:

Աւագանի անունով Սերոբ, ծնած է 15 Օգոստոս, 1954-ին Ճըսըր Շուղուր (Սուրիա): Զաւակն է Գէորգ եւ Նուրիձա Գալէմտէրեաններու:

Սկզբնական կրթությունը ստացած է Քեսապի Գարատուրանի Ազգային Վարժարանի մէջ:

1965-1977 թթ. ուսանած է Երուսաղէմի ժառանգաւորաց Վարժարան:

1977-ին կաւարտել է Ընծայարանի բաժինը եւ նոյն տարին, 29 Մայիսին, ձեռամբ Երջանկայիշատակ Տ. Եղիշէ Պատրիարք Տէրութեանի կը ձեռնադրուի կուսակրօն եկեղեցական վերակոչուելով Տ. Բարսեղ Աբեղայ:

1978-1980 թթ. եղած է Եղիշէ Պատրիարք Տէրութեանի գաւազանակիր:

1978-1991 թթ. դասաւանդած է ժառանգաւորաց եւ Սբ. Թարգմանչաց Վարժարաններու մէջ՝ իբրեւ հայերէնի, Հայոց պատմութեան, կրօնի եւ աշխարհագրութեան ուսուցիչ:

1979-1980թթ. վարած է Ս. Աթոռոյս Մատակարարի պաշտօնը:

1980-էն մինչ մահը Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարի Աւագ Կուսարարն էր:

1983-ի Մայիս 28-ին, ձեռամբ Տ. Եղիշէ Պատրիարք Տէրութեանի ստացած է վարդապետական չորս աստիճաններ եւ լանչախաչ կրելու իրաւունք:

2020-ի Սեպտեմբեր 26-ին, ստացած է Ծայրագոյն Վարդապետութեան աստիճան, ձեռամբ՝ Տ. Նուրհան Պատրիարք Մանուկեանի:

Տարբեր տարիներուն Ս. Աթոռոյս Միաբանական ընդհանուր ժողովին կողմէ ընտրուած է նոյն ժողովի Ատենադպիր ապա Ատենապետ, ինչպէս նաեւ Ս. Աթոռոյս Տնօրէն ժողովի անդամ:

*Հայր Բարսեղ այն մարդոցմէ էր, որոնց մասին խօսած ատեն բառերը միշտ փոքր կը թուին: Գրեթէ կէս դար ան ծառայեց Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարին՝ ոչ թէ որպէս պաշտօնակատար, այլ որպէս հարազատ զաւակ, հաւատարիմ ժառանգորդ եւ նը-
փրեալ հոգեւորական մեր Ս. Աթոռին:*

Մայր Տաճարի ամէն մէկ քար, ամէն մէկ իր, սպասք կամ զգեստ իր համար նուիրական, թանկ եւ սուրբ էր: Անոնց կը մօտենար ծայրահեղ խնամքով, զգուշութեամբ եւ երկիւղով՝ որպէս սրբութիւններու պահապան:

Պատմութիւնը արձանագրելու եւ զայն որպէս ժառանգութիւն յաջորդ սերունդներուն փոխանցելու համար ան հրատարակեց «Յիշատակարանք սպասուց Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարի» աշխատութիւնը, ուր մեծ համբերութեամբ եւ մանրակրկիտ աշխատանքով վերծանեց Մայր Տաճարի սրբազան իրերու յիշատակարանները եւ պատմութիւնը:

Նաեւ պատրաստեց Սրբոց Յակոբեանց Մայր Տաճարի համապարփակ պատմութիւնը՝ հիմնուելով գրաւոր եւ բանաւոր աղբիւրներու եւ աւանդութեան վրայ:

Հայր Բարսեղի ծառայութիւնը երբեք սահմանափակուած չէր միայն եկեղեցւոյ պատերէն ներս: Ան անտարբեր չէր որեւէ ցաւի նկատմամբ՝ ըլլայ ազգային, հայրենական, եկեղեցական, համայնքային, մինչեւ անգամ անհատի: Յատկապէս զգայուն էր այն ամէնի հանդէպ, ինչ որ կապուած էր Սուրբ Աթոռի իրաւունքներուն, սեփականութեան եւ ունեցուածքին:

Երբեմն մենք ականատես կ'ըլլայինք անոր արդար բարկութեան եւ իրաւացի ցասման պոռթկումներուն, անոր խոր մտահոգութիւններու ալեկոծումին: Այդ բոլորը կը ծնէին սիրոյ, պատասխանատուութեան բարձր գիտակցութենէ եւ անկեղծ սրտացա-